

Col·lecció d'elements de culte de Santa Maria d'Olvan

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli d'Olvan
Emplaçament Plaça de l'Església d'Olvan

Coordenades:

Latitud: 42.05728
Longitud: 1.90526
UTM Est (X): 409417
UTM Nord (Y): 4656716

Classificació

Número de fitxa 08144 - 41
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Col·lecció
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Religió
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Solsona, parròquia d'Olvan (Església parroquial d'Olvan, 8611-Olvan)

Fitxes associades:

[Santa Maria d'Olvan](#)

[Pica baptismal de Santa Maria d'Olvan](#)

[Altar major de Santa Maria d'Olvan](#)

Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.

Data de registre de la fitxa: dv., 31/05/2002 - 02:00

Autoria de la darrera Sara Simon Vilardaga

revisió:

Data de la darrera revisió: dc., 10/03/2021 - 19:00

Descripció

Conjunt d'orfebreria religiosa de l'església parroquial de Santa Maria Assumpta d'Olvan, format per dos reliquiaris, un de Sant Sebastià -patró del poble- i l'altre de Sant Isidre - patró dels pagesos-, una custòdia i una Veracreu que es conserven a la sagristia. També el sagrari, un salpasser i un encenser i la seva naveta

Observacions:

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

La primera església d'Olvan va ser consagrada l'any 899 pel bisbe Nantigís de la Seu d'Urgell i se li donà el caràcter parroquial que manté fins avui. A finals del s. XIII o principis del XIV es desenvolupar un petit nucli urbà a redós de la sagrera de Santa Maria que donà lloc a l'actual poble d'Olvan. Situada dins els dominis de la baronia de la Portella, l'any 1285 els senyors de la Portella cediren el delme de l'església d'Olvan al monestir de Sant Pere de la Portella. Al s. XVIII, i més concretament l'any 1786, l'edifici romànic fou substituït per un de nou que, tot i que fou incendiat durant la Guerra Civil (1936), es conserva en l'actualitat al bell mig del nucli d'Olvan. Com que els objectes d'orfebreria de l'església, probablement obres del s. XVII i XVIII, foren saquejats i perduts durant la Guerra Civil, després del conflicte va caldre reposar de nou les peces per tal de poder celebrar els oficis religiosos. Tot i que aquestes peces -custòdia, reliquiari i veracreu- només es feien servir en festes religioses assenyalades van ser, d'entre tots, els que van merèixer un treball més acurat. Amb tot són peces molt comuns, daurades i que reproduïxen models generalitzats, propis de la penúria de la postguerra.

